

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
רבינו אברהם ב"ר יצחק זצ"ל
רבי שמעון הלוי קוא זצ"ל
המקביל הגה"ק רבי מרדכי ב"ר יהודה שרעבי זצ"ל

משנה י"א

אִמְתִּי אָמְרוּ חֲכָמִים תּוֹסֶפֶת הַבְּכוֹרִים כְּבְּכוֹרִים כפי שלמדנו במשנה הקודמת?
בְּזֶמַן שֶׁהָיָא בָּאָה מִן הָאָרֶץ כלומר בזמן שהתוספת היא מפירות שגדלו בארץ ישראל.
וְאִם אֵינָהּ בָּאָה מִן הָאָרֶץ כגון שהביאו אותם מעבר הירדן, כמו שלמדנו לעיל (א, ו),
שמביאים ביכורים משם אע"פ שאינה ארץ זבת חלב ודבש **אֵינָהּ כְּבְּכוֹרִים** אין דין התוספת
כביכורים.

רבינו עובדיה מברטנא

ואם אינה באה מן הארץ - כגון
שהביאו התוספת מעבר הירדן,
דתן לעיל שמביאים משם בכורים
אע"פ שאינה ארץ זבת חלב ודבש.
אי נמי מתניתין רבי שמעון היא,
דאמר לעיל מעטרים את הבכורים
חוץ משבעת המינים, והוא הדין
מפירות שגדלו בחוץ לארץ. וכי
היכי דאליביה מעטרים בפירות
חוץ לארץ, הכי נמי התוספת באה
מפירות חוץ לארץ. וקמ"ל הבא
שהתוספת שאינה מן הארץ אינה
כבכורים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או ליוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י"ב

לְמָה אָמְרוּ לעניין מה אמרו (לעיל ב, א): **הַפְּכוּרִים פְּנִיכְסִי כֹהֵן** שלאחר שזכה בהם הכהן הרי הם כנכסיו?, עונה המשנה: **שֶׁהוּא קוֹנֶה מֵהֶם עֲבָדִים, וְקִרְקָעוֹת וּבִהְמָה טִמְאָה** שרשאי הוא למכרם לכהן אחר, ולקנות בכסף שקיבל תמורתם כל מה שהוא רוצה, אפילו דברים שאינם לאכילה, כגון עבדים, קרקעות ואפילו בהמה טמאה, כגון סוס או חמור, **וּבַעַל חוֹב נוֹטֵלָן בְּחוּבוֹ** אם הכהן חייב כסף לחברו, יכול החבר לגבות חובו מן הביכורים, **וְהָאִשָּׁה בְּכַתְּבָתָהּ** כהן שגירש את אשתו, יכולה גרושתו לגבות מן הביכורים את כסף כתובתה, היינו הסכום שהתחייב לה בעלה בשטר הכתובה לשלם לה אם יגרשנה, **פְּסֻפְּרָה תּוֹרָה** כלומר שגם ספר תורה דינו כביכורים, שבעל חוב נוטלו בחובו והאשה בכתובתה. ויש גורסים 'וספר תורה' כלומר שקונה הכהן בביכורים אף ספר תורה* **וְרַבִּי יְהוּדָה** ויש גורסים רבי יהודה **אָמַר: אֵין נוֹתְנִים אוֹתָם** את הביכורים **אֶלָּא לְחֵבֶר** לכהן חבר האוכל פירותיו בטהרה. רבי יהודה אינו חולק על הרישא, אלא הוא בא להשמיע דין אחר, שאסור לתת את הביכורים לכהן שאינו חבר, שמא לא ייזהר לאכלם בטהרה, לפיכך מביאי הביכורים נותנים את הביכורים רק לכהן 'חבר' **בְּטוֹבָה** כלומר שרשאי הכהן להחזיק טובה לבעלים שנתנו לו את ביכוריהם. ברם הרב מברטנורא מפרש עפ"י הרמב"ם: שרבי יהודה בא לחלוק על תנא קמא, והוא סובר, שאין הכהן רשאי לקנות דבר בביכורים, אלא מותר לו ליתנם לכהן אחר בטובה, היינו בתורת חסד ונדבה, אבל רק לכהן חבר, שאוכל חולין בטהרה, מאותו הטעם שביארנו לעיל, **וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: נוֹתְנִין אוֹתָם לְאִנְשֵׁי מִשְׁמֶרֶת** שכן הכהנים מחולקים היו לעשרים וארבע משמרות, וכל שבוע היה משמר אחר עושה את העבודה במקדש, וסוברים חכמים, שלאחר שהונחו הביכורים בעזרה אצל המזבח, נותנים אותם לכהני המשמר שעובדים באותו שבוע בבית המקדש, **וְהֵם מְחַלְקִים בִּיְנֵיהֶם** את פירות הביכורים, **פְּקֻדֵּי הַמִּקְדָּשׁ** כשאר קדשי מזבח, כלומר שבין 'חבר ובין' מי שאינו 'חבר' מקבל חלק בביכורים, שהואיל ומביאים אותם לעזרה, הכל נזהרים בהם לאכלם בטהרה, והואיל ונותנים הביכורים לאנשי המשמר, אין שום כהן צריך להחזיק טובה לבעלים. ברם רבי יהודה סובר, שהואיל ואין עושים בהם עבודה אין דינם כקדשי המקדש שהכל נזהרים בהם, אלא כשאר קדשי הגבול (מתנות הכהונה הניתנות בכל רחבי המדינה כגון: תרומות ותרומת מעשר וכיוצא"ב), שאינם ניתנים אלא לחבר, מחשש שמא כהן שאינו חבר לא ייזהר לאכלם בטהרה. והלכה כחכמים.

*ואע"פ שלמדנו כאן שאפילו בהמה טמאה מותר לקנות בהם, מכל מקום צריכה המשנה להשמיענו גם ספר תורה, שלא נאמר שקונה הכהן בביכורים דווקא דברים כגון עבדים וקרקעות ובהמה טמאה, שאע"פ שהם גופם אינם ראויים לאכילה, מכל מקום ע"י שכרם יבוא לידי אכילה, מה שאין כן ספר תורה שלא יביא לו שכר כדי לבוא על ידו לידי אכילה, שאין אדם רשאי למכור ספר תורה אלא כדי לישא אשה וללמוד תורה, לפיכך באה המשנה ללמדנו שאףספר תורה רשאי הכהן לקנות בביכורים

רבינו עובדיה מברטנורא

כספר תורה – כלומר וספר תורה נמיי חוי כמו בכורים לדין זה, דבעל חוב נוטל בחובו ואשה בכתובתה. פירוש אחר: 'וספר תורה' – ומותר לקנות בהם ספר תורה. ואע"ג דתנא 'בהמה טמאה', אצטריך למתני 'וספר תורה', דלא תימא כל הנז, נהי דלא חזו לאכילה חזו לשכר שיבוא לידי אכילה, אבל ספר תורה דלא חזו לשכר שיבוא לידי אכילה, לפי שאין מוכרין ספר תורה, אימא לא – קמ"ל.

אין נותנים אלא לחבר בטובה – אין הכהן יכול ליתן הביכורים אלא לכהן חבר שאוכל חולין בטהרה, ונותן אותם לו בטובה בתורת חסד ונדבה, ואינו רשאי לקנות בהן דבר ואף לא ליתן לכהן שאינו חבר. דכיון שאין עושין בהן עבודה, חיישינן דלמא לא מיזדהר בהו. **נותנים אותם לאנשי משמר** – ובין חבר ובין שאינו חבר מחלקין אותם ביניהם.

כקדשי מקדש – כשאר קדשי מזבח. ואע"פ שאין עושין בהם עבודה, הואיל ומכניסים אותם לעזרה, מזדהרי בהו ולא אתו למכלינהו בטומאה. והלכה כחכמים.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)